

Dosta Mektup

– Şükran Aydoğan · 23 Mayıs 2012

Merhaba sevgili dostum, epey zaman oldu görüşmedik.

Gönül Gülizarın da hasbıhal edemedik. Sen gideli kaç mevsim geçti, kaç kez tomurcuklandı güller, kaç kez soldu hazana.Gönlümüz hasretinle kaç kez sızladı da demedik.

Biliyor musunuz, bu aralar gri bulutlar dolaşmakta üzerimizde, pek sıkılır, bunalırız. Memleket hali biraz karışık ama içimizdeki umutlarla, sabır dağımıza yaslanırız. Nasıl desem, nasıl anlatsam bilmem ki, bazılarımızın yerinde keyfi, kuzuları melemekte kırlarda, bazılarımız gizli saklı işler peşinde. Bazıları 'dayan gönlüm' der katlanır her yokluğa, pek çok çocuk sokaklarda ağlamakta. Sıkça şehitler vermekteyiz, vatanımızı bölmek isteyen sinsi hainlere lanet etmekteyiz. Ah! Dostum, yarenim, gönüldaşım yüreğimde bir acı var, şaşıyorum böyle bir durumda nasıl bazıları hala bahtiyar. Biliyorum şimdi sende üzüleceksin, o duyarlı yüreğin, seninde sızlayacak uzak diyarlarda kalbin ağlayacak. Ruhumun Yaradan-a ulaşan niyazın da, ümitle gelecek için dua ediyorum, Ama içten içe bir tedirginlikle kıvrılmaktayız.. Güneş, alemlerin sahibinden aldığı nur-la ışıldasa bile her sabah, savaşın obur iştihasına doğmamış bebeler ikram ediyoruz.. İnsan olmanın şuurunu unuttuk gibi, herkes kendi meşgalesin de,

kimimiz dünya hevesleriyle keyfi alem etmekte, kimimiz geçim derdinde.

Uyuşmuş sanki duygular, gemisini yürüten kaptan, kayığı delinense kurban. Aslında sen de farkındasın değil misin, dünya bir tuhaflaşıyor.

Ölüm şiddet, can yakma, ecel menhus bir sifata büründü, kendi sebep yaratmadan insan kılığındaki iblislerle iş birliği yapıyor.Ah dostum, yârim ben en çokta tabiat ananın talanına yanyorum..Gözlerim alıştığı yeşilliği arıyor, oysa beton ormanların arasında üşümekteyiz. Çakıl taşlarına inat denizleri doldurduk, sanki marifet gibi yaptığımızla övünmekteyiz. Yeni bir düzen kurduk söz de, adı küreselleşme, ama manevi hayatımız o kürenin içinde hapsedilmekte. Sende bilirsin, çocukluğumuzda ne güzel kutlardık özel günlerimizi.

Yirmi üç nisanımız ondokuz mayısımız vardı. Ne heyecandı manası ile şeker bayramımız kurban bayramımız. Büyükleri ziyaret etmek, ellerini öpmek ayrı bir saygı sevaptı, oysa şimdi adı oldu tatil bayramı. Ağabeydi komşunun oğlu, teyze amcaydı, bir sokağın içinde onlarca insan dostça yaşardı. Tok olamazdı kimse komşusu açken, fakiri gözetmek ibadet sayılırdı. Edep, adap usulünde herkes sevgi dolu, mutluydu, ne güzeldi manevi ahlakımız. Tanrısal bir düzende huzurumuz kutluydu.Ah! sevgili dostum bilsen, nasılda özlemişim seninle o lezzet-i muhabbeti, birikmiş sözlerimde, kalem dile geldi sanki. Uzun oldu farkındayım mektubum, velâkin pek hoşlandı bundan ruhum.

Sevgili yârim, yarenim Rabbin selamını o güzel yüreğine gönderir, en kalbi hislerimle gül yüzünden öperim. Allah yar ve yardımcımız olsun. Sadık dostunuz gönül yareniniz / GülceNaz / 3.Nisan.2010 / Yalova ŞÜKRAN AYDOĞAN